

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas Psalmorvm Decades

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Quoniam tu percussisti omnes aduersantes mihi sine causa, dentes
peccatorum contriuisi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

Quoniam tu percussisti omnes aduersantes mihi sine ca-

dentes peccatorum contriuisisti.

Præteritum pro futuro ponitur, si in Christi persona ante passionem

atur, sin post resurrectionem, est prosecutio Epinicij & laudis dei, per

exhortatione, ut dictum est satis.

Ex heb. pro sine causa, Hiero. transfuit, maxillas, hoc modo: Quia per-

sti omnium inimicorū meorū maxillas, & huic tum recte cōcinit, quod

tur, Dentes peccatorū contriuisisti. Atq; ita, tautologia esse uidetur.

Est autem ordo, Non timebo inq; milia, nec mei fideles timebunt illam

titudinem, quantumlibet malorum & potentium, quoniam exploratum

habeo, q; soleas percutere consumptores & deuoratores meos, dum & me

scitas a mortuis, ut me deinceps uorare non possint, & fideles meos per

confortas: ut eis nocere nequeant, quanq; ista percussio intelligi queat de

statione populi Iudaici per Titum & Vespasianum. Nam & si adhuc sint

daces & maledici in Christum & Christianos, tamen contriti & percussis

ut neminem uorare possint. Itaq; dentes & maxillas habent, sed percussis

contritos. Sicut alibi, psal. lvij. Deus conteret dentes in ore ipsorum, mala

onum confringeret dominus. Utitur autem hac metaphora maxilla & denti-

pro uerbis mordacibus, detractionibus, calūnijs & huius generis noxijs, qui-

bus innocentes opprimuntur: iuxta illud Prouer. xxx. Generatio que habet

pro dentibus gladios, & commandit molaribus suis, ut commedat inopes de

terra, & pauperes ex hominibus. His enim Christus deuoratus est, quando co-

ram Pilato ad crucē eorū uocibus & accusationibus adiudicatus est. Sic Apo-

stolus Gal. v. Si inuicem mordetis & comedetis, uidete ne ab inuicem conu-

mami. & multis alijs scripturæ locis, celebris est hæc dentium & maxillæ me-

taphora, ac per se ipsam satis manifesta. Cōtra & sponsa Christi dentes quocq;

habet, Cant. iij. & vj. Dentes tui sicut greges tonfarum, que ascendit de la-

Dentes pec-

Aduertat hæ-

Dētes ecclē

Deus hostes

Nota, nostro-

U

Allegor
Erit
nopol
molest
ere la
tra im
conle
gotic
per
ito,
imp

P
Est
um
In
qu
da
tu
re
R
q
fa
v
r

de dentibus positum. Verum cuius in promptu est, dentium eiusmodi allegorij abundare, pluribus non agam.
 Erat autem psalmus non inutilis, pro consolandis pusillis conscientijs, si ad tropologiam trahatur, & per tribulatores dentesq; peccatorum intelligantur molestissimi illi insulcus criminum, & conscientia malæ actæ uitæ. Nam hic vere laborat cor peccatoris, solitarium, infirmum, & desperatum, & contra imperum suorum peccatorum, assuescat oculos sursum leuare, & conscientiam deum inuocare, periculum est, ne maligni spiritus (qui in hoc negotio in tenebris perambulante, animam capere anhelant) eadem absorbeant per tristitiam in desperationem: Ideo fortissime firmadum est cor, & cum Christo, siue contra peccata conscientiam persequentia, siue contra pœnas salutem impetentes, dicendum cum fiducia.

Domini est salus, & super populum tuum benedictio tua. Sela.

Pulcherrima conclusio, & uelut summa omnium affectuum prædictorum. Est autem sensus: Dominus solus est qui saluet & benedicat, atq; etiã si omnium malorum in unum cõueniat cahos, adhuc dominus est qui saluum faciat: In manu eius, salus, & benedictio: Quid ergo timeam? quid non præsumam? qui sciam deo nolere, neminem perdi, neminem illorum seruari & benedici, quantumlibet se seruiant & benedicant. Atq; (ut Greg. Nazan.) deo dante nihil potest liuor, & deo non dante nihil potest labor. In qua sententia & Paulus dicit Ro. viij. Si deus pro nobis, quis contra nos? Ita rursum: Si deus contra illos, quis pro eis? Quare? quia domini est salus, non illorum, neq; nostra, uana enim salus hominum. Inde Apo. viij. Benedictio, & charitas, & sapientia, & gratiarum actio, honor, uirtus, & foritudo deo nostro &c. Item, ibidem: Salus deo nostro & agno. Et psal. cvij. Maledicent illi, tu uero benedices. Et Malath. ij. Maledicam benedictionibus uestris, & benedicam maledictionibus uestris. Dicat ergo felix Christus, dicat & Christiana anima in medijs tribulationib; nihil refert q; illi me perdunt & maledicunt, non illorum, sed domini est seruire & benedicere. Nec prodest, q; seipfos uiribus suis seruât, seinuicem benedicunt, non ipsorum, sed domini est salus & benedictio, quo non seruante & benedicente, uidentur ad horã seruari & benedici, sed perduntur & maledicuntur. Rursum illo seruante & benedicente, uidentur nos ad horam perdere & maledicere, sed reuera seruamur & benedicimur: Hoc uult psal. cxlvj. Nolite confidere in principibus, in filijs hominum, in quibus non est salus. Et in huius fidutiæ solatium, olim in lege Mosi prohibitum est, ne homo hominem benediceret, dicente deo. Nu. vj. Sic benedicetis filijs Israel, & sic dicetis eis: Benedicat tibi dominus, & ego benedicam eis. O præceptũ salutare, & necessarium, cur putas, nolit deus benedici ullum ab homine? nisi quia iam tum illud præcogitabat, Matth. v. Beati estis cum maledixerint uobis homines, & dixerint omne malum aduersum uos mentientes propter me. Sic enim apud homines agitur, ut psal. ix. scribitur: Qm̄ laudatur peccator in desiderijs suis, & iniquus benedicitur, nimirum q; contra, iustus uituperatur & maledicitur, recte ergo & piensissime dicit dominus: EGO benedicam eis, q; hic uersus uelut reprensus, dicit: Super populum tuũ, benedictio tua. Quare hic uersus legendus est, ut *Emphasis & Epitasis*, cum eleuatione sit in genitiuo, dñi, & in pronomine.

Quare malignantium Ecclesie excommunicatione gaudendum.

His non est benedicere.

E ij tua,